

Cyklus: Boh hovorí

Vitalij Olijnik

2. časť: Boh hovorí ... Kto počúva?

Dnes máme 2. časť z nového cyklu, ktorý sa volá: Boh hovorí. Minule sme v tomto cykle skúmali tému Boh hovorí aj dnes. A pred nami je druhá téma, ktorá sa volá: Boh hovorí ... Kto počúva? Boh hovorí. To je fakt. Kto počúva?

Dnes si s vami rozoberieme štyri biblické postavy, v ktorých živote a skúsenosti nájdeme diametrálne protichodnú odpoveď na otázku: kto počúva, kto poslúcha, kto je poslušný Božiemu hlasu.

Podme si pozrieť príbeh zaznamenaný v 4. knihe Mojžišovej, 22. kapitole. 4. kniha Mojžišova, 22. kapitola začína rozprávanie o zaujímavom, unikátnom človeku, ktorý sa volal Bileám. A v jeho živote, v jeho službe je veľmi jasne rozobratá téma, ktorá nám pomôže zodpovedať si otázku: Boh hovorí ... Kto počúva?

V živote Bileáma, v celom príbehu, ktorý je o ňom vo Svätom Písme, je veľmi jasne rozoznateľná jedna vlastnosť a síce, on prehlasuje, že Božia vôľa je pre neho veľmi dôležitá.

On tvrdí, že počúva a poslúcha Boha. On robí tieto vyhlásenia veľmi farbisto, presvedčivo a mnohokrát v priebehu príbehu. Prečítame si o tom v 4. knihe Mojžišovej 22,8: *"On im povedal: Prenocujte tu tejto noci, potom vám oznámim rozhodnutie, ktoré mi povie Hospodin. Moábske kniežatá zostali s Bileámom."*

Odpovedal im správne? Poviem vám to, čo mne povie Hospodin. Odovzdám vám Božiu vôľu bez skreslenia, od slova do slova. Keby všetci tak hovorili, bolo by to dobre.

Ďalej, v tej istej kapitole, v 4. knihe Mojžišovej 22,13 čítame: *"Vtedy vstal ráno Bileám a povedal Bálákovým kniežatám: Chodte do svojej krajiny, lebo Hospodin mi nedovolí ísť s vami."*

Hospodin nedovoľuje a Bileám im presne toto hovorí.

Nasledujúci, 18. verš: *"Bileám odpovedal: Keby mi dal Bálák dokonca svoj dom plný zlata a striebra, ani tak nemôžem prestúpiť pokyn Hospodina, svojho Boha, a konať niečo malé alebo veľké."*

Takto odpovedá, keď významnejšie, mocnejšie a statusovo dôležitejšie kniežatá z Moábska prišli s rovnakou prosbou. Správne hovorí? Hovorí prekvapivo správne a výrečne.

V 4. knihe Mojžišovej 22,34 čítame: *"Bileám odpovedal anjelovi Hospodinovmu: Zhrešil som, lebo som nevedel, že ty stojíš proti mne na ceste. Ale teraz, ak sa ti to nepáči, chcem sa vrátiť!"*

Vidíte, aký je poslušný? Pokiaľ sa ti to nepáči, okamžite zmením svoj smer cesty. Opäť správne tvrdenie, správne slová.

Prechádzame k 23. kapitole. V 4. knihe Mojžišovej 23,3 je napísané: „*Bileám riekol Bálákovi: Postav sa k svojej spaľovanej obeti a ja pôjdem. Azda mi príde Hospodin v ústrety a oznámim ti, čo mi ukáže.*”

Keď sa už ocitol na území Moábska a rozpráva sa s Bálákom, kráľom Moábska, znovu opakuje: čo mi Hospodin povie, to ti oznámim.

4. kniha Mojžišova 23,11-12 hovoria: "*11 Tu Bálák povedal Bileámovi: Čo si mi to vykonal? Priviedol som ťa preklínať mojich nepriateľov, a ty si ich stále žehnal. 12 On odpovedal: Či nesmiem verne vyrozprávať to, čo mi Hospodin vložil do úst?*"

Znovu, rovnaké tvrdenie ako od samého začiatku.

4. kniha Mojžišova 23,25-26: "*25 Tu povedal Bálák Bileámovi: Nepreklínaj ho, ani nežehnaj! 26 Bileám odpovedal Bálákovi: Či som ti nevravel: Vykonám všetko, čo mi povie Hospodin?*"

No a nakoniec 4. kniha Mojžišova 24,10-14 hovoria toto: "*10 Tu vzplanul hnev Bálákov voči Bileámovi a splasol ruky. Potom Bálák povedal Bileámovi: Zavolať som ťa preklínať mojich nepriateľov, a ty stále žehnáš, už tri razy. 11 Preto, ber sa domov! Povedal som: Veľmi ťa poctím, ale Hospodin ťa zbavil pocty. 12 Avšak Bileám povedal Bálákovi: Či som nepovedal tvojím poslom, ktorých si poslal ku mne: 13 Keby mi dal Bálák aj plný svoj dom striebra a zlata, nemôžem prestúpiť rozkaz Hospodinov, vykonať dobré alebo zlé podľa svojho srdca; čo povie Hospodin, to budem hovoriť. 14 Hľa, teraz idem k svojmu ľudu;*"

A tu je príbeh prerušený.

Spolu s vami sme prečítali 9 úryvkov, ktoré znejú jednohlasne. Bileám hovorí: Budem hovoriť len to, budem robiť len to, čo mi prikáže Hospodin. Viete, keby všetci v Božom ľude boli v stave 9-krát za sebou predniesť túto vetu rovnako výrečne a jasne, ako ju povedal Bileám, bolo by to dobre.

Avšak, Sväté Písmo nám okrem vyjadrení Bileáma hovorí aj o jeho činoch, o jeho skutkoch. Podme sa pozrieť na skutočný stav vecí. Aký mal v skutočnosti Bileám vzťah k Božej vôli, keď sa budeme pozerať nielen na jeho slová, no i na jeho skutky?

Takže začíname. 4. kniha Mojžišova 22,13 už v nás vyvoláva obavy. 4. knihu Mojžišovu 22,13, sme už čítali, pripomenieme si ho: "*Vtedy vstal ráno Bileám a povedal Bálákovým kniežatám: Chodte do svojej krajiny, lebo Hospodin mi nedovolí ísť s vami.*"

Je to správne povedané alebo nie? Prečo táto formulácia znepokojuje? Všimnite si, on nič nehovorí o svojom rozhodnutí. On hovorí, zopakujeme: „Hospodin mi nedovolí ísť s vami.“

To je veľmi podobné na situáciu, keď dieťa príde spolu s kamarátmi k svojim rodičom a hovorí: "Mama, môžeme sa ísť kúpať k rieke?" Teda, chce sa ísť kúpať alebo nie? Veľmi chce. A prebehne rozhovor rodičov s dieťaťom, ono sa vráti ku kamarátom a hovorí: „Rodičia mi nechcú dovoliť ísť sa s vami kúpať.“

Tu máme náznak toho, čo chce sám Bileám. On by veľmi chcel ísť. On by veľmi chcel ísť, pretože odmena, ktorú sľúbil Bálák, je veľmi lákavá.

To je prvý náznak, ktorý sa ďalej v príbehu potvrdzuje, keď prideme k 4. knihe Mojžišovej 22,14-21: *"14 Moábske kniežatá vstali, šli k Bálákovi a povedali: Bileám sa zdráha ísť s nami. 15 Potom Bálák znovu poslal početnejšie i váženejšie kniežatá, ako boli tamtie. 16 Prišli k Bileámovi a povedali mu: Takto hovorí Bálák, syn Cippórov: Nezdráhaj sa, prosím, prísť ku mne! 17 Lebo ťa veľmi poctím a vykonám všetko, čo mi povieš. Pod' teda, prekľaj mi tento ľud!"* A ďalej, v 19. verši sú slová, ktoré ešte viac prezrádzajú skutočné zámery Bileáma: *"19 Ale zostaňte tu aj vy túto noc, aby som sa dozvedel, čo mi Hospodin ďalej povie."*

Otázka: A čo ešte ďalej Hospodin môže povedať? On už predtým povedal.

Treba nám prečítať 4. knihu Mojžišovu 22,12: *"Avšak Boh riekol Bileámovi: Nechod' s nimi! Nepreklínaj tento ľud, lebo je požehnaný."*

Ak je ľud požehnaný, ak ho nemožno preklínať, čo viac ešte možno povedať ako odpoveď na žiadosť: Príď a prekľaj mi tento ľud za oveľa vyššiu cenu. Ten fakt, že Bileám sa opätovne obracia k Hospodinovi s tou istou otázkou, na ktorú Boh jasne a jednoznačne odpovedal, ukazuje, že Bileám by veľmi chcel počuť inú odpoveď.

A teraz poprosím o vašu sústredenú pozornosť, pretože potrebujeme popracovať s niektorými prekladmi 20. verša, ktorý nasleduje ďalej.

4. kniha Mojžišova 22,20 hovorí: *"Boh prišiel k Bileámovi v noci a riekol mu: Ak ťa prišli volať tí mužovia, vstaň a chod' s nimi! Avšak rob len to, čo ti poviem!"*

Čo robí Hospodin? Zmenil svoj názor? Hospodin povedal: Nechod' s nimi, nepreklínaj ich, pretože tento ľud je požehnaný. A tu zrazu, v ruskom (aj v slovenskom) preklade, Boh hovorí v 20. verši: *"Ak ťa prišli volať tí mužovia, vstaň a chod' ...!"* Teda, "nechod'" a teraz hovorí "chod'".

Povedzte, čo znamená slovo "ak"? "Ak" znamená podmienku. Súhlasíte? Slovo "ak" uvádza podmieňovací spôsob. Dobré, a podmienka je vo vzťahu k čomu? Mám otázku: slovo "ak" vás smeruje do minulosti alebo do budúcnosti? Samozrejme, že do budúcnosti. Slovo "ak" logicky, čo do významu tohto slova, hovorí o budúcnosti. Teda, ak sa niečo stane, potom urob takto. Je to tak alebo nie?

No u nás v ruskom (aj v slovenskom) preklade je zložitost', pretože slovo "ak" súvisí s konaním, ktoré sa už stalo. *"Ak ťa prišli volať tí mužovia..."* a preto si väčšina ľudí pre seba prekladá tento verš z Biblie takto: keďže ťa prišli títo ľudia volať, choď s nimi. Tak to chápete alebo nie? Alebo keď už prišli, tak choď. Predstavte si, ako tu, pri takom chápaní, vyzerá Boh?

Hospodin povedal: Nechoď s nimi, nepreklínaj ich, tento ľud je požehnaný. No stálo zato prísť nejakým ľuďom a Boh už mení Svoju mienku. Vidíte, že je tu akási nezrovnalosť. Na jednej strane máme podmieňovací spôsob a na druhej strane sa akoby hovorí o tom, čo sa už stalo.

Takto tento úryvok z 20. verša znie takto v anglickom preklade Kráľa Jakuba. Čítame: *"... If the men come to call thee, rise up, and go with them;..."* Kto to preloží? *"... If the men come to call thee, to call you,"* teda, ak títo ľudia alebo nejakí určití ľudia, pretože je tam slovo "the", ak títo ľudia - čo urobia? – prídu. Ešte raz: *"If the men come to call you"* - teda, keď tí ľudia prídu a pozvú ťa, potom vstaň a choď s nimi.

Aký je rozdiel medzi týmito dvoma prekladmi: ruským (aj slovenským) a prekladom kráľa Jakuba? Ruský (aj slovenský) preklad hovorí o minulosti a preklad kráľa Jakuba hovorí o budúcnosti. Teda: Ak prídu za tebou tí mužovia, keď ťa budú volať, vtedy vstaň a choď.

Inými slovami, Boh dáva podmienku. Boh nemení svoj názor. On hovorí: keď..., potom urob to a to. No a poďme sledovať text. Oni prišli alebo nie?

V nasledujúcom verši je napísané toto, prečítam 4. knihu Mojžišovu 22,20-21, aby bolo vidieť celý príbeh: *"20 Boh prišiel k Bileámovi v noci a riekol mu: Ak ťa prídu volať tí mužovia, vstaň a choď s nimi! Avšak rob len to, čo ti poviem! 21 Vtedy Bileám ráno vstal, osedlal oslicu a šiel s moábskymi kniežatmi."*

Postupoval Bileám podľa Božej vôle alebo podľa svojej vôle? Celá tragickosť situácie spočíva v tom, že sa nedočkal tretej návštevy. Teda, keď sa Boha pýtal, oni tam už boli. A podmienka bola, ak títo ľudia prídu, tak potom choď s nimi. A Bálák by ich sotva poslal tretí raz a Boh o tom vedel.

Preto bola Božia vôľa potvrdením prvého variantu: nechoď s nimi, nepreklínaj ich, pretože tento ľud je požehnaný. Boh dal znamenie: toto treba robiť, ak nastane toto a toto. No všimnite si, Bileám sa nedočkal tohto znamenia, on sa nedočkal splnenia podmienky. On ráno vstane a odchádza z vlastnej iniciatívy. Tu je už zrejmá jeho silná vôľa. On išiel, pričom sa nedočkal znamenia.

Ďalej, v príbehu 4. knihy Mojžišovej, v 23. a 24. kapitole Bileám tri krát vykonáva čarodejnícke, okultné činnosti, prináša špeciálne obete, potom začína zaklínať.

Čo Bileám robil, o tom veľmi jasne hovorí 4. kniha Mojžišova 24,1: *"Bileám videl, že Hospodinovi sa páči, aby žehnal Izrael. Nepokúšal sa teda, ako už dvakrát predtým, o preklínanie ..."*

Teda tieto pokusy boli spôsobom magického ovplyvňovania Izraela. A Bileám sa snaží a robí všetko, čo od neho závisí, aby predsa prekliat Izrael, no Boh ho ovláda a nedovolí mu urobiť to.

A nakoniec, keď odchádza bez peňazí, keď sa na konci 24. kapitoly dozvedáme, že musí bežať na svoje miesto, utekať pred hnevom Báláka, moábskeho kráľa, v 4. knihe Mojžišovej 25. kapitole zrazu zisťujeme, že Izraelský ľud začína smilniť s moábskymi dcérami, začína byť obeť moábskych bohov, klaňať sa ich bohom a nakoniec je napísané: *"spriahol sa Izrael s Baal-Peórom"*.

A keď čítame ďalej a prideme k 31. kapitole, zistíme, prečo sa to stalo. 4. kniha Mojžišova 31,15-16: *"15 Mojžiš im vyčítal: Prečo ste nechali nažive všetky ženy? 16 Ved' práve ony na Bileámovu radu zvädzali Izraelitov, aby pre Peóra opúšťali Hospodina. Preto Hospodinove spoločenstvo stihla pohroma."*

Moábci použili ženy nato, aby zviadli Izraelcov a takto ich uvrhli do hriechu. A tento nápad im poradil Bileám. Ten, ktorý 9-krát vyhlásil, že len to, čo Boh prikáže robiť, len to bude hovoriť a len to bude robiť.

Preto, keď s vami porovnáme na jednej strane Bileámove slová a na druhej strane Bileámove skutky, zistíme, že on nakoniec predsa svoje peniaze dostal, pretože sa mu podarilo zahubiť 24 000 ľudí z Izraelského ľudu, pretože prekliatie prišlo samo na Izrael, lebo začali slúžiť pohanským spôsobom, začali uctievať modly a démonov. Bileám mal vlastnú vôľu a dosiahol svoj cieľ bez ohľadu nato, že sa predstavoval ako Boží sluha a neraz to vyhlásil.

A hlavná príčina je veľmi jasne odhalená v apoštolských listoch, najskôr v 2. liste Petra 2,15-16: *"15 ktorí opustiac priamu cestu zabľúdili a sledovali cestu Bileáma, syna Bozorovho, ktorý si zamiloval mzdu neprávnosti. 16 Ale dostal pokarhanie za svoj bezbožný skutok: jarmu podrobený osol nemý prehovoril ľudským hlasom a prekazil nerozum proroka."*

V Liste apoštola Júdu 1,11 sa píše: *"Beda im, lebo sa dali na Kainovu cestu a za odmenu sa vrhli do Bileámovho bludu a v Kórachovej vzbure zahynuli."*

Takže, on veľmi túžil, lebo existovala výhoda. Poznal Božiu vôľu, no konal podľa svojho a nakoniec zahynul. Tu je vzájomný vzťah slov a skutkov. Pamätáte si, ako sa volá naše dnešné kázanie? Boh hovorí ... Kto počúva? Kto počuje? Toto bol prvý príklad.

Druhý príklad je v 2. knihe Kráľov 20,1: *"V tých dňoch Chizkija ochorel na smrť. Prišiel k nemu prorok Izaiáš, syn Ámócov, a povedal mu: Takto vraví Hospodin: Daj do poriadku svoj dom, lebo zomrieš a neostaneš nažive."*

Predtým, ako budeme pokračovať v štúdiu tejto dôležitej témy, povedzte: Aký typ ľudí predstavuje Bileám? Sú ľudia veriaci alebo neveriaci? Sú to veriaci ľudia.

No keby dnes žil, bol by v cirkvi alebo nebol? Určite by chodil do cirkvi, však?

Mal živé spojenie s Bohom? Mal, bez žiadnych pochybností. Zanechal nám nádherné proroctvá, vrátane proroctva o Mesiášovi.

Dnes žije mnoho moderných Bileámov. Ich pozíciu a ich prístup k Božej vôli prorok Izaiáš 58,1-3 opisuje takýmto spôsobom: „1 *Volaj na plné hrdlo, nešetri, pozdvihni svoj hlas ako trúba a oznám môjmu ľudu jeho priestupok i domu Jákobovmu jeho hriechy. 2 Oni ma, pravda, hľadajú deň čo deň, chceli by poznať moje cesty...*”

Predstavte si, aká nádherná charakteristika: Oni ma hľadajú deň čo deň, chceli by poznať moje cesty. Teda chcú poznať Moju vôľu.

A ďalej je napísané: "2 ... *ako národ, čo uskutočňuje spravodlivosť a neopúšťa nariadenia svojho Boha. Pýtajú sa ma na spravodlivé nariadenia, túžia po Božej blízkosti: 3 Prečo sa postíme, keď Ty to nevidíš, kajáme sa, a Ty to neberieš na vedomie...."*

Teda pred nami sú opísaní ľudia ako Bileám, ktorí sa navonok horlivo dopytujú na Boha a na Jeho vôľu, ktorí hľadajú Hospodina. Oni sa vo svojej horlivosti aj postia a každý deň hľadajú Božiu vôľu, aby ju poznali. No sú tu dve krátke slová, ktoré ukazujú pravdu.

Aké sú to slová? Sú to: AKOBY, AKO. Oni tak len vyzerajú, ale aký je ich skutočný cieľ?

Čítam Izaiáša 58, druhú polovicu 3.verša, kde je Božia odpoveď: "3 ... *Hľa, v deň svojho pôstu uplatňujete svoju vôľu ..."*

To je všetko, čo ich zaujíma. Ich zaujíma ich vôľa, ich túžby, ich plány, ich koncepcie, ich zámery. Toto túžia dosiahnuť s použitím Božej všemohúcej sily. A kvôli tomu sa i postia i modlia sa, dopytujú sa na Božiu vôľu, ktorú AKOBY túžili naplňať, no v skutočnosti nie, oni chcú len získať Božiu moc, Božie neobmedzené možnosti nato, aby naplňali svoju vôľu. Toto je prvý typ veriacich, ktorých predstavuje Bileám.

Druhý je Chizkija. Prečítali sme s vami a vraciame sa k príbehu z 2. knihy Kráľov 20. kapitoly. Čítali sme s vami o tom, že Chizkija dostal priame a jasné zjavenie Božej vôle.

Ako znelo toto zjavenie? "*Takto vraví Hospodin: Daj do poriadku svoj dom, lebo zomrieš a neostaneš nažive.*" (2. kniha Kráľov 20,1)

Povedzte, či možno pochybovať o tom, že táto Božia vôľa je vyjadrená jasne? Všetko je jasne pochopiteľné, veľmi jasné. Stane sa toto a pretože sa treba pripraviť, treba urobiť toto.

Prijíma Chizkija Božiu vôľu vo svojom živote? Nie, neprijíma.

2. kniha Kráľov 20,2-3 hovorí: "2 *Vtedy sa Chizkija obrátil tvárou ku stene a modlil sa k Hospodinovi slovami: 3 Ach, Hospodine, rozpomeň sa na to, že som verne chodil pred Tebou s celým srdcom a robil som, čo sa Tebe páči. A Chizkija sa nahlas rozplakal.*"

Tu je jeho modlitba predložená veľmi krátko, no v knihe proroka Izaiáša v 38. kapitole je predstavená rozvinuto. On prosil Hospodina a používal najvýrečnejšie slová s jedným cieľom. Akým? Zmeniť Božiu vôľu.

A on sa pomodlil a silno zaplakal, ako sa tu hovorí stručne a krátko, no prečítajte si knihu Izaiáša 38. kapitolu, tam je znenie jeho modlitby, jeho plaču.

Boh povedal a Chizkija hovorí: Ja nechcem súhlasiť s touto Božou vôľou. A v dôsledku tohto silného plaču, silnej modlitby Hospodin reaguje takto.

Čítame ďalej, 2. knihu Kráľov 20,4-6: "4 Izaiáš ešte nevyšiel zo stredného nádvorja, keď zaznelo k nemu slovo Hospodinovo: "5 *Vráť sa a povedz Chizkijovi, vládcovi môjho ľudu: Takto vraví Hospodin, Boh tvojho otca Dávida: Počul som tvoju modlitbu, videl som tvoje slzy. Ajhľa, uzdravím ťa. Na tretí deň vystúpiš do domu Hospodinovho. 6 Ajhľa, pridám k tvoju vekú pätnásť rokov. A vytrhnem z hrsti asýrskeho kráľa teba i toto mesto a budem záštitou tomuto mestu kvôli sebe a kvôli svojmu služobníkovi Dávidovi.*"

Hospodin dáva Chizkijovi to, o čo prosil. Chizkija nesúhlasí s Božou vôľou a Hospodin hovorí: ja urobím, ako ty chceš, podľa tvojej vôle.

Podme si krátko spomenúť dva následky tejto Chizkijovej svojvôle.

Prvý následok: on odchádza od Hospodina. V tej istej kapitole, v 2. knihe Kráľov 20,12-18 sa opisuje, ako sa dopočul Babylónsky kráľ o tomto zázraku, ktorý sa udial a vyslal k nemu poslov a Chizkija neoslavoval Hospodina, ale chvastal sa svojim bohatstvom a svojimi pokladmi, v dôsledku čoho Boh hovorí smerom k tomuto kráľovi nasledujúce slová.

Čítam od 14. verša: "14 *Vtedy prišiel prorok Izaiáš ku kráľovi Chizkijovi a povedal mu: Čo hovorili oní mužovia? Odkiaľ prišli k tebe? Chizkija odpovedal: Z ďalekej krajiny prišli ku mne, z Babylónie. 15 A Izaiáš povedal: Čo videli v tvojom dome? Chizkija odpovedal: Videli všetko, čo je v mojom dome. Nebolo nič v mojich pokladniciach, čo by som im nebol ukázal. 16 Nato Izaiáš povedal Chizkijovi: Počuj slovo Hospodinovo! 17 Ajhľa, prídu dni, keď odnesú do Babylónie všetko, čo je v tvojom dome a čo tvoji otcovia nadobudli až po tento deň. Nezostane nič - hovorí Hospodin. 18 Aj z tvojich synov, ktorí budú pochodiť z teba, ktorých splodíš," - všimnite si budúci čas - "poberú, a budú eunuchmi v paláci babylonského kráľa."*

Po prvé, Chizkija odchádza od Hospodina v tom zmysle, že nepreslávil Jeho a spyšnel, začal oslavovať seba.

Po druhé, počas tých 15-tich rokov života sa mu narodil syn Menašše. O Menaššem je napísané toto v 2. knihe Kráľov 20,21: "*Keď Chizkija usnul so svojimi otcami, po ňom sa stal kráľom jeho syn Menašše.*"

Teraz 2. kniha Kráľov 21,1: "*Menašše mal dvanásť rokov, keď sa stal kráľom, a kraľoval v Jeruzaleme päťdesiatpäť rokov. ...*"

Ak mal 12 rokov, keď umrel Chizkija, to znamená, kedy sa narodil? V treťom roku po predpovedanej smrti Chizkiju. Teda, v súlade s pôvodným Boží plánom sa Menašše nemal narodiť. Chizkija mal zomrieť v Hospodinovi, pripraviť sa o odísť dôstojne na druhý svet.

No on neprijal a otvorene neprijal Božiu vôľu ohľadom seba a Hospodin postúpil podľa jeho vôle. A narodil sa človek, ktorý pol storočia terorizoval Boží ľud. Môžete si prečítať podrobne v 2. knihe Kráľov 21. kapitole všetko, čo urobil Menašše. Aj veštil, aj čaroval, aj mŕtvych vyvolával a je napísané, že mnoho nevinnej krvi preliat. A stal sa jedným z najodpornejších a najnezákonnejších kráľov za celú históriu Božieho ľudu. Nakoniec tých, ktorí sa narodili v čase, keď Chizkija nemal žiť, jeho potomkov odvedli do babylonského zajatia a celá Judea bola spustošená.

Pred nami je príklad, ktorý veľmi jasne vyjadruje nasledujúcu kategóriu ľudí. Kniha proroka Jeremiáša, 6,16-17: *"16 Tak riekol Hospodin: Postavte sa na cesty a pozerajte, pýtajte sa na odveké chodníky; kde je cesta k dobru, chodte po nej, a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Oni však povedali: Nepôjdeme! 17 Určil som strážcov nad vami. Počúvajte na zvuk trúby! Oni však povedali: Nebudeme počúvať."*

Chizkija predstavuje druhú skupinu, ktorí otvorene hovoria: Nie, táto Božia vôľa mi nevyhovuje, tento Boží plán pre môj život sa mi nepáči, chcem postupovať podľa svojej vôle a oni sa nehanbia o tom hovoriť a dokonca, čo je udivujúce, Boha o to prosia, aby Boh predsa len postupoval podľa ich vôle, napriek Jeho vôli.

Ak Bileám minimálne zachovával dojem zbožnosti, ak bol človekom, ktorý akoby túžil poznať Božiu vôľu, tak v prípade Chizkiju to bolo priame odmietnutie Božej vôle ohľadom seba.

Samozrejme, nevieme, ako by každý z nás postupoval v podobnej situácii. Nevieme, ako by sme zareagovali na také odhalenie Božej vôle. No príklad Chizkiju ukazuje, že keď človek otvorene nesúhlasí, otvorene sa protiví Hospodinovi a otvorene prosí o svoju vôľu, následky bývajú katastrofické.

Boh hovorí ... Kto počúva?

Existujú vo Svätom Písme, sláva Bohu, aj iné príklady. Príklady, ktoré nás inšpirujú, aby sme boli poslušní Božej vôli.

A najväčší je samozrejme príklad Ježiša Krista. V Evanjeliu Jána v 6,38 čítame nasledujúce slová: *"veď nezostúpil som z neba,"* hovorí Kristus, *"aby som konal svoju vôľu, ale vôľu Toho, ktorý ma poslal"*.

Otázka: koľko vôlí, keď sa tak môžeme vyjadriť, sa spomína v tomto verši? Dve, samozrejme. Ježiš hovorí: ja som neprišiel nato, aby som konal svoju vôľu, teda On ju má, no vôľu Otca, ktorý ma poslal. Teda, existuje vôľa Ježiša Krista, Boha, ktorý sa stal človekom na zemi, je jeho vôľa a je vôľa Otca.

A Ježiš Kristus sa neustále rozhodoval v prospech vôle Otca a proti svojej vôli. A kde prebiehalo najostrejšie toto rozhodovanie sa? V Getsemanskej záhrade, niekoľko hodín pred uväznením Ježiša Krista, bičovaním a odsúdením na smrť na kríži.

V Evanjeliu Marka 14,32-39 je táto epizóda opísaná takto: *"32 Potom prišli na miesto, ktoré sa volalo Getsemane. A povedal svojim učeníkom: Sadnite si tuto, kým sa pomodlím. 33 Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána, začal sa desiť a cítiť úzkosť 34 a povedal im: Veľmi smutná je mi duša, až na smrť; zostaňte tu a bdejte! 35 A poodíduc trocha ďalej, padol na zem a modlil sa, aby odišla od Neho tá hodina, ak je to možné. 36 A hovoril: Abba, Otče, Tebe je všetko možné; odvráť odo Mňa tento kalich; avšak nie, čo Ja chcem, ale čo Ty."*

Tu bol najostrejšie viditeľný konflikt, potenciálny konflikt medzi vôľou Ježiša Krista na zemi a vôľou Nebeského Otca na nebi. Ako je tu vyjadrená vôľa človeka Ježiša Krista? Nepiť ho z tohto kalicha (RJ: čaše). Neprechádzať touto cestou utrpenia. To je jeho vôľa, to je jeho želanie, to je to, čo by on chcel. No Ježiš jasne vedel, aká je Božia vôľa a preto sa modlil. Bol to modlitebný boj, odohrával sa boj medzi vôľou Ježiša Krista a vôľou Boha Otca.

Ďalej čítame Marek 14,37-39: *"37 Potom prišiel a našiel ich spať; i povedal Petrovi: Šimon, spíš? Či si ani za hodinu nemohol bdieť? 38 Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia; duch je síce hotový (pripravený), ale telo slabé. 39 A zase odišiel a modlil sa tými istými slovami."*

Koľko modlitieb tam bolo celkovo uskutočnených? Tri. Každá trvala hodinu. A text bol vždy ten istý, Ježiš hovoril to isté, a síce, toto je to, čo ja chcem Hospodine, možno je nejaká šanca, aby bolo tak, ako ja chcem, aby som nepil tú čašu, no zakaždým On hovoril: Hospodine, nech sa stane Tvoja vôľa.

Ježiš Kristus je príklad, ideálny príklad hodný nasledovania. Bez ohľadu na konflikt medzi tým, čo by chcel On a tým, aká bola Božia vôľa, On napriek tomu urobil rozhodnutie v prospech vôle Nebeského Otca.

A táto veta, ktorou On končil svoju modlitbu: Otče, nech sa stane Tvoja vôľa, nebola zbožným slovným obratom na konci modlitby, ako je to u mnohých dnešných veriacich.

Človek predkladá svoju vôľu, hovorí, hovorí, ... a potom povie: nech sa stane tvoja vôľa, veľmi často len preto, aby bola dodržaná forma. Tu to bolo úprimné, tu to bolo skutočné. On sa rozhodol pre Božiu vôľu. Ježiš Kristus je príklad ideálnej poslušnosti Božej vôli.

Ešte jeden, veľmi výrazný hrdina Svätého Písma, hrdina viery je apoštol Pavol. Toto píše o sebe v Liste Galatským 1,15-16: *"15 Ale keď sa Bohu, ktorý si ma už v lone matky vybral a svojou milosťou povolal, zapáčilo 16 zjaviť vo mne svojho Syna, aby som ho zvestoval medzi pohanmi, ..."*

Pochopiť celý rozsah tejto premeny je možné len vtedy, keď chápete, kto je to židovský rabín. A tu on hovorí, keď ma Boh povolal zvestovať Ježiša Krista pohanom, "už som sa neradil s telom a krvou".

Akonáhle Pavel spoznal Božiu vôľu, okamžite a ihneď ju začal plniť. Hneď tam, v Damasku, kde prišiel, aby zatýkal kresťanov, on hneď tam, v tých istých synagógach, začal zvestovať dobrú zvesť, že Ježiš je Kristus, že On je Boží Syn. Predstavte si, akým živým, kardinálnym a jasným spôsobom on zareagoval na Božiu vôľu, akonáhle ju pochopil.

V jeho službe, čítame Skutky apoštolov 16,6-10, sa dialo nasledujúce: „6 A keď prešli Frýgiu a Galatskú krajinu, Svätý Duch im zabránil hovoriť slovo v Ázii,“.

To znamená, že mali taký plán: ísť do Ázie a tam kázať, no Duch Svätý to nedopustil.

"7 Keď prišli k Mýzii, pokúšali sa ísť do Bitýnie,.." Čo znamená pokúšali sa ísť? To znamená: snažili sa, plánovali. *"... ale Duch Ježišov im nedovolil."*

"8 Prešli teda Mýziou a zišli do Troady. 9 Tu sa ukázalo Pavlovi v noci videnie: nejaký muž, Macedónec, stál pred ním a prosil ho hovoriac: Prejdi do Macedónie a pomôž nám! 10 Ako videl toto videnie, ponáhľali sme sa do Macedónie, presvedčení, že nás Boh volá, aby sme im zvestovali evanjelium."

Predstavte si, bola to celá misionárska skupina. Oni mali svoje vlastné plány, svoju taktiku, svoje zámary a peniaze už boli vložené, pretože sa nachádzali na lodi a plánovali ísť aj tam, aj tam.

No keď Svätý Duch hovoril: nie, tam netreba, ani tam netreba, čo robil apoštol? Podriaďoval sa. A výsledkom bol obrovský úspech kázaní.

Ježiš Kristus a apoštol Pavol sú v našom dnešnom kázaní dva pozitívne príklady, ktoré nás smerujú nasledovať Božiu vôľu, nech by bola akákoľvek. Keď sa to týka života, no aj vtedy, keď sa to týka smrti.

Takže, dnes bola naša téma: Boh hovorí ... Kto počúva?

Veľmi veľa ľudí hovorí: Chcel by som spoznať Božiu vôľu vo svojom živote. Chcela by som dostávať priame zjavenie od Hospodina, aby som vedela, ako postupovať. No žiaľ, v praxi si to veľmi málo ľudí naozaj aj myslí. Nieкто priamo nesúhlasí, keď sa dozvie Božiu vôľu, nieкто hovorí, že chce, no v skutočnosti koná po svojom. A žiaľ, len nemnohí aj prijímajú aj napíňajú Boží plán vo svojom živote.

Hlavná otázka spočíva v súlade vlastných plánov s Božou vôľou. My všetci máme zvyčajne také ružové, veľkolepé, perspektívne, rozsiahle plány ohľadom seba, všimli ste si to? A Hospodin nám niekedy predkladá iné plány. A vtedy sa objavuje konflikt. A tie ružové perspektívy sa môžu rozbiť o Božiu vôľu, ktorá sa nám zdá byť menej príťažlivá, menej perspektívna.

Preto hlavný záver, ktorý je potrebné dnes vyvodiť, je: ak si prajeme, ak sa chceme dozvedieť Božiu vôľu, súhlasme dnes všetci, súhlasme všetci hneď, súhlasme všetci predtým, ako začneme študovať kanály, ktorými Boh odhaľuje Svoju vôľu.

Súhlasme s jednou veľmi dôležitou podmienkou. S akou? Nasledovať Hospodina, kamkoľvek by nás viedol. Ak budeme mať takýto východiskový postoj, ak budeme mať takéto nastavenie, ak budeme mať také presvedčenie a dáme Hospodinovi takýto sľub, potom bude mať pre Neho zmysel odhaľovať nám Svoju vôľu. A bez toho, povedzte, načo Boh bude na nás strácať čas? Načo vám Boh bude posilať sny, priame zjavenie, keď On vie, že sa nechystáte to plniť?

Dočkať sa osobitných, nezvyčajných zjavení od Hospodina, - a to je to, po čom mnohí veľmi túžia, chcú to a slovne o to prosia, - môže len ten, kto je verný v malom, kto je dopredu pripravený vzdať sa svojej vôle a zamerať sa na konanie Božej vôle.

To je jednoduchý, no zásadný predpoklad, ktorý musí prijať každý, kto túži po odhalení Božej vôle o sebe osobne. Niekedy sa treba vzdať vlastnej vôle v danej veci v prospech Božej vôle.

Už ste pravdepodobne počuli odo mňa takú vetu. Modlitba mladého človeka: Hospodine, nech sa stane vôľa Tvoja a Maša nech je moja. Chceme, aby bola naplnená aj Božia vôľa a aby sa naplnilo aj to, po čom my veľmi túžime.

Áno, niekedy sa to stane, že sa Božia vôľa a vôľa človeka zhodujú. No človek musí byť pripravený podriaďiť sa Božej vôli aj vtedy, keď Mašu bude mať niekto druhý, vediac, že táto Božia vôľa je požehnaná, správna a dokonalá.

Preto moja otázka: Ste pripravení urobiť tento krok, pristúpiť nato, dať Bohu sľub a prijať pevné rozhodnutie ustupovať v prípade, keď Boh hovorí to, čo protirečí vašim myšlienkam, vašim plánom, vašej vôli? To je hlavná otázka.

Žiaľ, mnohí sa nemodlia preto, aby spoznali Božiu vôľu, ale aby dostali pečiatku schválenia od Boha pre svoju vlastnú vôľu a ešte kvôli tomu, aby si zaistili Božiu všemocnú silu.

Boh nebude, zopakujem, Boh nebude odhaľovať Svoju vôľu tým, ktorí sa pretvarujú, ktorí priamo odmietajú prijať Božiu vôľu vo svojom živote alebo tým, ktorí o tom len slovne hovoria.

A preto je pred nami takýto ideál v Žalme 40,9: *"Rád splním Tvoju vôľu, Bože môj, a Tvoj zákon v hĺbke srdca nosím."*

Takto má znieť náš dnešný sľub Hospodinovi. A ja pozývam dať tento sľub Bohu tých z vás, ktorí sa pozerajú vážne na otázku Božej vôle pre váš život osobne. Takýto by mal byť ideál, taký by mal byť vzťah.

V Žalme 119,59-60 je napísané: *„O svojich cestách premýšľam a obraciam si nohy k Tvojim svedectvám."*

Tu urobíme pauzu. Premýšľam o mojich cestách, hovorí žalmista a obraciam si nohy k Tvojim zjaveniam. On porovnával: toto je to, čo ja chcem a toto je to, čo Boh chce.

Ďalej čítame Žalm 119,60: *"Ponáhľam sa a neotáľam zachovávať Tvoje príkazy."*

Akonáhle sa Božia vôľa stáva krištáľovo čistá a zjavná, treba sa ponáhľať a neotáľať naplňať Božiu vôľu. Toto je ideál, toto je Božia výzva ku každému z nás.

Takže, ste pripravení urobiť tento krok? Chcete dnes povedať Hospodinovi o tom, že Mu budete ustupovať v prípade, keď sa Jeho vôľa a vaša vôľa nebudú zhodovať?

Ak áno, poďme sa znovu pozrieť na Žalm 40,9. A ja pozývam všetkých, ktorí sa dnes naozaj rozhodli to urobiť, dať Hospodinovi sľub slovami Žalmu 40,9. Pripravení?

Žalm 40,9: *"Chcem splniť Tvoju vôľu, Bože môj, a Tvoj zákon v hĺbke srdca nosím."* Amen.

Preložené a natitulkované so súhlasom Vitalija Olijnika.